Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 218 (2220) ♦ Середа, 24 листопада 1999 року ♦ Ціна договірна

24 листопада

✔1871 р. Народився Микола Вороний, поет, театральний діяч.

✔1905 р. У Севастополі на крейсері «Очаків» та інших кораблях Чорноморського флоту розпочалося повстання.

✔1905 р. Видано тимчасові правила друку, що дозволяли друкування періодичної літератури мовами народів Росії. Ліквідовано попередню цензуру.

✔1934 р. ЦВК і РНК СРСР ухвалили постанову про створення Військової ради при Наркоматі оборони СРСР.

Офіційно

Комісія «Кучма—Гор»: стабільна назва, незмінний тон

У сфері українсько-американських відносин — без змін. Співробітництво залишається взаємовигідним, партнерство — стратегічним. Приблизно такий лейтмотив засідання комітету із зовнішньої політики комісії «Кучма—Гор».

Проте, незважаючи на повне порозуміння, головні проблеми чомусь визначаються обома сторонами по-різному. Зі слів першого заступника міністра закордонних справ Олександра Чалого можна зрозуміти, що Україна насамперед прагне синхронізувати свої дії зі США напередодні «радикальних економічних реформ» Л. Кучми, які ось-ось грядуть у країні вже п'ятий рік поспіль.

(Закінчення на 4-й стор.).

Коментар

Пристрасті за більшістю і прем'єром

З легкої руки Президента словосполучення «парламентська більшість» стало чи не найпопулярнішим за останні кілька тижнів. І ось чому. Л. Кучма, якого тільки ледачий не звинувачував у властолюбстві, заявив, що готовий поступитися владними повноваженнями. За умови, що у Верховній Раді буде сформовано більшість, яка візьме на себе відповідальність за призначення прем'єра, формування Кабінету Міністрів і затвердження його програми дій. Причому питання Президент порушив «круто»: або більшість — або можливий розпуск Верховної Ради.

Що й казати, заметушилися всі. Незворушність зберігав тільки Голова парламенту Олександр Ткаченко. Він поставив цілком слушне запитання: а на якій основі формувати коаліційну більшість у парламенті? І додав, що робити це треба на суто конституційній основі, через відповідні зміни до Конституції, які передбачали б засади коаліційної більшості і механізми її відповідальності за створений нею коаліційний уряд. Будь-яку «джентльменську угоду» між Президентом і депутатами як основу формування більшості Голова ВР відкинув, певно, натякаючи на брак «джентльменів» в обох таборах.

(Закінчення на 2-й стор.).

У комітетах Верховної Ради України

Державне мито — один відсоток ціни позову

Комітет з питань фінансів і банківської діяльності розглянув кабмінівський проект закону про внесення зміни до декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито».

Законопроект передбачає зменшення чинної ставки державного мита з 5 до 1 відсотка ціни позову із позовних заяв майнового характеру, які подаються до арбітражних судів.

У цілому підтримуючи проект, народні депутати — члени комітету — більшістю голосів висловилися за те, щоб установити максимальну ставку держмита із позовних заяв майнового характеру в розмірі 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а саме: «1 відсоток ціни позову, але не більше 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

Прес-служба Верховної Ради України.

ТЕХНІКА БЕЗПЕКИ ДЛЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПІРОТЕХНІКІВ

Після недавніх терористичних вибухів у Москві інтерес до вибухової справи зріс. Щоправда, на словах. На ділі, за словами заступника міністра МВС України Олександра Штанька, вибухові пристрої під час вчинення злочинів цього року використовуються кримінальним світом удвічі менше, ніж раніше. Та й анонімних дзвінків про можливі підривні акти у громадських місцях поменшало. Всього за чотири роки міліцією зафіксовано більш як 2,2 тисячі таких погрожувальних повідомлень. Тільки торік таких дзвінків було 921. У результаті перевірки телефонної інформації фахівці вибухотехнічних підрозділів МВС України виявили і ліквідували 17 справжніх вибухових пристроїв.

(Закінчення на 6-й стор.)

У номер

Замах у Вінниці

Учора вранці у Вінниці вчинено замах на міського голову Дмитра Дворкіса: Зловмисники завчасно вистежили маршрут мера: кожного ранку він прогулювався біля озера у мікрорайоні Вишенька. З автомата вбито водія, поранено охоронця. Дворкісу, стікаючи кров'ю, вдалося доповзти до проїжджої частини вулиці, там його підібрав один з водіїв.

У час, коли передавали ці рядки, потерпілий був на операційному столі.

Погода

І сніг, і дощ, і хуртовина

Схоже, погода справді вирішила відігратися наприкінці листопада за два попередні погожі місяці. Адже найближчими днями в Україні знову очікується погіршення погоди. Скажімо, сьогодні на всій території країни подекуди сильні опади у вигляді мокрого снігу з дощем, налипання мокрого снігу, хуртовини, посилення вітру до 15 — 20 м/с, на дорогах, окрім південних областей та Криму, ожеледиця.

На річках Карпат передбачається підвищення рівня води на 0,5 — 1,5 м. І лише з 26 листопада Гідрометцентр обіцяє послаблення опадів і незначне похолодання.

Якщо в нас такі читачі...

Це була воістину приємна зустріч із Борисом Олександровичем Кротенковим, який з першого номера передплачує «Голос України» і навіть зберігає підшивки за всі роки.

Він мешкає в Павлограді на Дніпропетровщині, де все життя працював на хімзаводі. За спеціальністю — токар, але довелося бути і майстром, і начальником зміни.

Борис Кротенков цього року як передплатник «ГУ» двічі виграв заохочувальні призи. Спочатку неповторні сувенірні тарелі фабрики «Петриківський розпис», а потім і побутовий пилосос «Ракета-30».

До речі, нагадуємо, що за підсумками передплати на 2000 рік ми знову серед своїх читачів на Дніпропетровщині розіграємо електропилососи, надані нам ВАТ «Дніпропетровський агрегатний завод» (голова правління — Євген Морозенко). Читачі, мабуть, звернули увагу, що тепер серед спонсорів «ГУ» також АТ «Дніпромлин» (генеральний директор Микола Комишанов), яке запропонувало борошно вищого гатунку, і приватне підприємство «Гевік», побутові водоочисники «Аквілегія» котрого вже виграли чимало наших постійних читачів. До спонсорів приєдналася щойно і Дніпропетровська виробничо-торгова фірма «Славутич» (генеральний директор Алла Гуменюк). Ця фірма для розіграшу серед передплатників «ГУ» на наступний рік пропонує свої знамениті чоловічі сорочки.

Передплата-2000

❍ У Харківській області внаслідок дефіциту енергогенеруючих потужностей склалася критична ситуація з енергопостачанням.

❍ Триває візит британських кораблів до Севастополя.

❍ У столиці проходить перший Всеукраїнський фестиваль творчості дітей і молоді з фізичними і психічними вадами.

P.S.

У номер

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

«Про призначення В. Литвина главою адміністрації Президента України»

Призначити ЛИТВИНА Володимира Михайловича главою адміністрації Президента України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 22 листопада 1999 року. № 1484/99.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

«Про звільнення М. Білоблоцького з посади глави адміністрації Президента України»

Звільнити БІЛОБЛОЦЬКОГО Миколу Петровича з посади глави адміністрації Президента України у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 22 листопада 1999 року. № 1483/99.

Чи дасть грошей на прощання?

15—16 грудня очікують візит в Україну директора-розпорядника Міжнародного валютного фонду Мішеля Камдессю. Нагадаємо, що нещодавно він заявив про свою відставку, але офіційно ще залишається на посаді. Під час візиту М. Камдессю обговорить із Президентом Леонідом Кучмою стратегію подальшого співробітництва МВФ та України.

Україна в рамках трирічної програми розширеного фінансування EFF, відкритої у вересні 1998 року, планує отримати загалом 2,6 млрд. дол. З початку програми МВФ надав нашій країні транші на загальну суму 965 млн. дол. Рішення про надання останнього траншу обсягом 184 млн. дол. було ухвалено 7 вересня. Наприкінці вересня фінансування призупинено. За підсумками жовтня Україна не виконала цілу низку фінансових показників програми, зокрема перевищила ліміти дефіциту бюджету та активів Національного банку.

Проте уряд очікує отримати до кінця поточного року від МВФ у рамках програми EFF транш на загальну суму до 300 млн. дол.

✔ Київ

Тактичний програш

Політрада Соціалістичної партії України визнала ряд прорахунків у стратегії і тактиці виборчої кампанії та відправила у відставку свій політвиконком у повному складі. Як повідомляє прес-служба партії, члени політради обговорили доповідь першого секретаря СПУ Й. Вінського і дійшли висновку: робота партійних структур — виборчих штабів на місцях під час президентської виборчої кампанії була недостатньою. Керівництво також не врахувало низки об'єктивних і суб'єктивних факторів, масштабність і цинізм контрзаходів з боку владного режиму.

Політрада СПУ засудила неправові моральні методи боротьби, які були застосовані виконавчою владою на минулих виборах, і проголосила продовження програми з розвитку партії, виробленої на VI і VII з'їздах СПУ. На засіданні політради було також розглянуто питання про скликання VIII з'їзду СПУ та участь партійної делегації в роботі XXI конгресу Соціалістичного інтернаціоналу.

✔ Фотофакт

Під час відвідання Президентом України Леонідом Кучмою музею Івана Гончара.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (ДІНАУ).

Думки про бюджет різні...

Бюджетний процес у психологічному аспекті протікає дуже цікаво, вважає заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук. На брифінгу в парламенті він заявив, що, з одного боку, бюджетний комітет ВР відстоює свій варіант наповнення доходної частини, яку пропонує збільшити на 15,1 млрд. грн. (наша газета писала, звідки бюджетний комітет пропонує залучити додаткові кошти). З другого, Міністерство фінансів прагне вчасно прийняти держбюджет-2000 в цілому.

На думку В. Медведчука, «торги» між законодавчою і виконавчою владою тривають, і така ситуація не на користь ні Мінфіну, ні бюджетному комітету, ні в цілому парламенту. «В результаті психологічної боротьби затверджено постанову ВР, яка має вузький, нецілеспрямований напрям і не несе жодних наслідків, — наголосив він. — Висновки парламенту після прийняття проекту бюджету в першому читанні не є обов'язковими для Кабінету Міністрів.» Для налагодження стосунків, переконаний заступник голови парламенту, урядові треба детальніше працювати з профільними комітетами ВР і відкрито відстоювати свою позицію. І все-таки В. Медведчук сподівається, що бюджет України на 2000 рік буде прийнято вчасно (тобто до кінця року).

Загалом протягом минулого пленарного тижня парламент працював продуктивно: розглянув 33 питання, прийняв 11 законів у цілому, стільки само в першому і другому читаннях.

Коментуючи «міграцію» депутатів у фракціях, Віктор Медведчук зазначив, що жодних змін до Регламенту ВР, які заборонили б перехід з однієї фракції до іншої, прийняти неможливо. Бо це суперечить правовому статусу народних обранців, які самі вибирають фракцію чи групу.

Заступник голови парламенту сподівається, що Верховна Рада знайде оптимальний варіант місця проведення інавгурації Президента України, а також не зволікатиме із затвердженням кандидатури на посаду прем'єр-міністра. На думку В. Медведчука, рішення ВР про інавгурацію не в Національному палаці «Україна», як пропонує Л. Кучма, а в стінах парламенту не спрямоване на співпрацю між гілками влади. Він наголосив, що жоден законодавчий акт, чи навіть офіційний коментар до нього, не визначає конкретне місце проведення інавгурації глави держави. Стаття 104 Конституції України лише стверджує, що складання присяги народові України новообраним Президентом відбувається на урочистому засіданні Верховної Ради.

Юліана ШЕВЧУК.

У комітетах ВР України

Проект кошторису Пенсійного фонду на 2000 рік повернуто на доопрацювання

У поданому Кабінетом Міністрів проекті бюджету Пенсійного фонду не враховано вимоги Бюджетної резолюції щодо індексації пенсій в повному обсязі. Такий висновок Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів. До того ж уряд не виконав вимогу Бюджетної резолюції одночасно разом з проектом держбюджету подавати і проект бюджету Пенсійного фонду.

Не визначено відносини державного бюджету з бюджетом Пенсійного фонду з ліквідації заборгованості у виплатах пенсій. Тобто не виконано вимогу Бюджетної резолюції про завершення розмежування джерел виплати пенсій та інших соціальних платежів між держбюджетом і Пенсійним фондом.

Зокрема, видатків на виплату: пенсій, підвищених згідно із Законом «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»; пенсій, призначених згідно із законами «Про державну службу», «Про статус суддів», «Про судову експертизу», «Про прокуратуру»; соціальних пенсій; надбавок пенсій на дітей і по догляду за одинокими та інвалідами згідно із Законом «Про пенсійне забезпечення»; з виконання Закону «Про індексацію грошових доходів населення» (в розрахунках до бюджету Пенсійного фонду індекс інфляції становить 4 відсотки, тоді як у держбюджеті він становить 17,6). У проекті не враховано заборгованість державного бюджету та Чорнобильського фонду перед Пенсійним фондом, що виникла в попередні роки.

Народні депутати України Василь Сіренко і Олексій Ющик — голова і перший заступник голови Комітету з питань правової реформи готують до розгляду в парламенті проект Концепції судово-правової реформи. Хід її в Україні розглядатимуть у Раді Європи вже у січні наступного року.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зрештою, комітет вирішив рекомендувати Кабінету Міністрів доопрацювати проект бюджету Пенсійного фонду на 2000 рік з урахуванням зауважень і пропозицій народних депутатів.

Пристрасті за більшістю і прем'єром

Коментар

(Початок на 1-й стор.).

І це, в принципі, світовий досвід: якщо створена конституційно парламентська більшість у будь-якій країні розпадається, то йде, як правило, у відставку і створений нею коаліційний уряд. А якщо в парламенті після цього не створюється нова більшість, то можуть бути й нові парламентські вибори. Це нормальний і — головне! — законний стимул для депутатів і урядовців у пошуку конструктивної співпраці. В Україні, як бачимо, Президент хоче, щоб вірили йому на слово, а Голова парламенту бажає гарантії.

Як показала практика, не вірять президентському слову і чимало депутатів. Комуністична фракція відразу відмовилася від участі в можливому коаліційному уряді. Це можна зрозуміти: не хочуть брати на себе всі негативи в економіці. Найпевніше комуністів підтримають і соціалісти О. Мороза, і прогресивні соціалісти Н. Вітренко, і селяни О. Ткаченка. За словами останнього, ці депутатські фракції можуть стати основою для лівоцентристської більшості. За останніми даними, лівих у парламенті 186 осіб. О. Ткаченко переконаний, що його підтримують 208—210 депутатів і тому почувається спокійно.

А спокійний він не тільки тому, що за ним — чимала депутатська рать. Справжнім каменем спотикання для формування депутатської більшості стало те головне питання, для якого вона, власне, й потрібна — для затвердження Прем'єр-міністра. На кандидатурі глави уряду розкололися саме правоцентристи й пропрезидентські фракції і групи.

А Л. Кучма заявив, що знову рекомендуватиме на посаду прем'єра Валерія Пустовойтенка. Президент нічого не втрачає, бо цим кроком убиває принаймні трьох зайців особисто для себе. Якщо Верховна Рада затверджує В. Пустовойтенка, то Президент матиме біля себе вірну людину, яка зробила для його перемоги чимало, фактично перетворивши уряд на один із передвиборних штабів. Якщо депутати не дають згоди на призначення цієї кандидатури через погані показники роботи уряду, то Президент автоматично отримує можливість: списати всі недоліки в економіці на стару команду, довести всім, що він готовий до рішучих кадрових змін, і одночасно змусити депутатів згуртуватися навколо нового прем'єра. А головне, Президент, рекомендуючи В. Пустовойтенка, підкріплює старе реноме людини, яка «не здає своїх», а їх у нього забирає «непокірна» Верховна Рада.

Правоцентристи, м'яко кажучи, були не готові до такого кроку Л. Кучми, бо вже почали ділити шкури невбитих «ведмедів», висуваючи свої кандидатури на посади прем'єра і голови парламенту. Вийшов такий собі прем'єрський «букет». Чотири фракції (Руху Ю. Костенка, «Батьківщина» Ю. Тимошенко, Трудової партії М. Сироти, Партії зелених — разом 100 депутатів) запропонували на посаду прем'єра нинішнього главу СБУ Леоніда Деркача. Фракція СДПУ (о) висунула свого лідера — Віктора Медведчука (це 31 депутат). Інші фракції та групи («Відродження регіонів», Руху Г. Удовенка, «Незалежні» — разом трохи більш як 60 депутатів) просто розгубилися. Бо склалася ситуативна більшість, яка зобов'язала Л. Кучму складати присягу 30 листопада саме в приміщенні Верховної Ради. За цей документ віддали голоси 285 народних обранців, тобто не тільки ліві депутати, а й ті, хто не дуже хоче йти під знамена Президента.

Л. Кучма образився і висловив подив з бажання депутатів «конфліктувати з Президентом з будь-якого приводу» і оголосив про намір підписати Указ про проведення інавгурації в палаці культури «Україна». Тож, повторюю, місце інавгурації ще може змінитися навіть кілька разів. Але незмінною залишиться загальна ситуація — до політичного миру в Україні, до узгодженої роботи двох гілок влади ще далеко. Як далеко й до поліпшення життя. Одне «втішає» —український народ пережив уже не одну холодну зиму в умовах кризи і нестабільності влади. А засмучує, звичайно, те, що це «втіха» вкотре переможеного народу...

Володимир СКАЧКО.

Мертве місто воскрешати власними силами

«SOS!» районного масштабу

Рівно 20 років тому, в листопаді 1979 року, на березі Арабатської затоки з'явились намети ще однієї грандіозної ударної будови — Кримської атомної електростанції. Під бравурні марші перерізали стрічки велетенських цехів, цілих вулиць нового майже двадцятитисячного міста, названого на честь знатного земляка кримчан, академіка, тричі Героя Соціалістичної Праці Кирила Щолкіна. Воно мало стати знаменитим на весь світ завдяки ще одній потужній електростанції, сонячній — до речі, першій в СРСР.

Та екологи виявили, що АЕС стоїть на тектонічному геологічному розломі — не судилося збутись ні атомній, ні сонячній станціям. Будівництво останньої припинили 6 років тому, бо вартість «приручення сонця» становила колосальну суму.

Планова біда Глуповграда

Так через недосконалість проекту і показушну гонку ощасливити людей ще одним сонячним містом комуністичного завтра пропали мільйони народних грошей.

Колишні дипломовані фахівці-енергетики кинуті напризволяще. Безробітні, зубожілі, вони масово заходилися грабувати рідні підприємства.

Суперелектростанції виявились настільки багатими на різне устаткування й начиння, що всілякі приватні комерційні структури (деякі з них досі очолюють колишні керівники різного рангу новобудов) ще й нині живуть за рахунок недокрадених багатств енергодива, яке не збулось.

На очах у всіх навіть не соромляться встановлювати злодійські рекорди, серед яких гідні реєстру Гіннеса й останні: кольорових металів звідси вивезено невідомо куди десятки тисяч тонн, до цурки винесено все із споруд АЕС, які, до речі, мали повний або високий ступінь експлуатаційної готовності, а нині жахають око скелетами бетонних пусток. Серед яких і аварійна дизельна електростанція потужністю 5 мегават, яка б зараз могла прислужитись розграбованому місту.

Не змогли дізнатися правоохоронці, де поділося унікальне комп'ютерне начиння вартістю 100 тис. доларів, видерте зі 100-метрового баштового крана. Невідомо, хто зупинить розграбування насосної станції, реакторного цеху, навіть циліндру реактора, виготовленого з рідкісного й дуже дорогого сплаву сталі. Добро Кримської АЕС потужністю 4 тис. мегават, як і майно унікальної сонячної електростанції, велетенське дзеркало якої займало площу 40 тис. квадратних метрів, а кожен із 1600 геліостатів мав 45 люстер, незліченні алюмінієві рами, досі виносять і вивозять вдень і вночі.

Від себе не втечеш

Тепер жителі Щолкіна картають себе за те, що пізно отямились від шоку. Та як тут не запанікуєш, коли так зненацька кожен відчув непотрібність — не лише власну, а всього міста.

У лиху годину не зуміли витримати іспит на громадянськість, не спромоглись самоорганізуватись, домогтись, щоб належно працювали органи самоврядування, і батьки міста. Замість того, щоб згуртуватись для колективної оборони від розвалу системи життєзабезпечення, кожен кинувся шукати власних шляхів порятунку. В цей час колишня місцева влада не додумалась ні до чого кращого, як закликати жителів до евакуації з міста. Та куди втечеш з обжитого місця, кому продаси здешевлене навіть на морському узбережжі житло?

Останньою краплею в чаші терпіння став прорив дамби Актаського озера, коли повінь підтопила величезну територію, окільцювавши місто багном, яке й досі викачують з під'їздів житлових будинків, та холоднеча минулої зими, коли місто залишилось повністю без опалення. Саме тоді й почався період масової втечі світ за очі. Нині тут лишилося 15 тис. жителів, з них майже 8 тисяч не мають можливості знайти на місці застосування своїм найвищим кваліфікаціям.

Міський голова Віталій Скринник вважає поки що безнадійною і долю повністю безробітних, які стали на облік. Не в змозі поповнити бюджет занепалого міста і третина його жителів, які отримують субсидії, а ще ж чорнобильці, афганці, інваліди війни та інші категорії малозабезпечених. Більше половини щолкінців не мають чим платити за комунальні послуги. Тож наймасовішим заняттям тут стало браконьєрство. Все більше стомлених щоденною боротьбою за виживання, зневірившись у собі й у владі, потрапляють у тенета беспробудного пияцтва, втрачають рештки людської гідності.

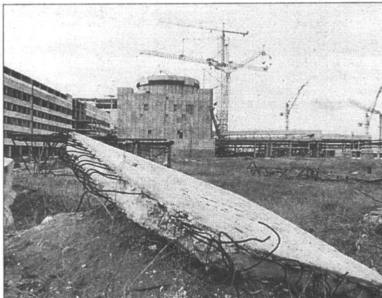

Дна дістали — пора виринати

Надто довго позбавляючись ілюзій близького щастя жити у «розвиненому соціалізмі», мешканці Щолкіна починають енергійніше виборсуватися.

Ставку зробили на власні сили, на малий та середній бізнес, освоєння багатств і принаб приморського регіону.

Почали з налагодження цивілізованої торгівлі. Міська влада нарешті очистила ринок від рекетирів і непевних посередників, почали з'їжджатись продавці й покупці з усього півострова. Сьогодні ще комунальна власність Щолкіна, півтисячі торговельних місць якої дають у місцевий бюджет найбільший прибуток — близько мільйона гривень на рік.

Завдяки відкритим контактам міськради з добропорядними бізнесменами прибутковим стає і курортний та туристичний бізнес. Півторакілометровий піщаний пляж на околиці міста, який облюбували сім'ї неорганізованих відпочиваючих, після належного облаштування теж почав приносити певний прибуток. Не за горами тут будівництво клубу водних видів спорту за участю Держкомспорту України. Перше підприємство «Щолкінокурорт», створене на базі невеличкого курортного бюро, почало заробляти гроші на реконструкцію міста, ремонт дахів, шкіл і дитсадків, один з яких перетворили на базу відпочинку для дітей і підлітків. В іншому, теж занедбаному, створили коледж і навіть філіал економічного вузу.

Місцева адміністрація почала давати лад занедбаним будовам. Одну з них за 300 тис. гривень продали бізнесменам, які відкрили перший у місті готель.

Золотою жилою став міжнародний музичний фестиваль «Казантип», на який уже традиційно в серпні приїздять на сотнях мотоциклів, машин, автобусів тисячі прихильників рок-музики у виконанні відомих українських і російських груп. Свято відбувається в реакторному цеху АЕС.

Щолкіно потроху оживає: відкрилися пекарні, кондитерські цехи, млин, макаронна фабрика. На черзі переробне підприємство, виробництво своєї рапсової олії. Почали практикувати приватні лікарі, перукарі.

Віталій Скринник, виконуючи накази городян, зумів добитися прийому в президента, прем'єр-міністра, голови кримського уряду. І не жалівся на затяжні трудноші, а заручився гарантіями державної підтримки виважених пропозицій із воскресіння Щолкіна. Зокрема щодо створення спеціальної економічної зони.

Державної допомоги тут чекають уже не склавши руки, а засукавши рукава.

З'являється нарешті і робота: треба зробити привабливими понад 70 районних оздоровниць, які через необлаштованість приносять поки що збитки, вирішити, хто буде їхнім господарем, максимально розгалузити систему газовідводів від магістральної труби газопроводу Джанкой—Феодосія—Керч, навести лад у приватизації об'єктів атомної станції, власності спільного україно-американського нафтовидобувного підприємства «Кримтехаснафта», кримську частку якого випала можливість передати в управління місцевій владі. Це має збільшити надходження до місцевого бюджету. Є сподівання розвивати й енергетичну галузь, для чого взяти участь у освоєнні Північно-Казантипського газового родовища, а завод переробки газу розташувати на величезній, досі незадіяній території будмайданчика Кримської АЕС. Так що досвід і вміння колишніх автомобудівників незабаром знадобляться.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №17, ст.122; 1998 р., №49, ст.301; 1999 р., №7, ст.52) такі зміни:

1) у частині другій пункт «а» після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«сортовипробувальні станції, дільниці, інші організації з експертизи сортів рослин».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий — десятий вважати відповідно абзацами шостим — одинадцятим;

2) абзац шістнадцятий пункту «г» доповнити словами «та майно хлібоприймальних і хлібозаготівельних підприємств, що входить до статутного фонду Державної акціонерної компанії «Хліб України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
3 листопада 1999 року.
№ 1200-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору про взаєморозуміння та співробітництво між Україною та Королівством Бельгія, Французькою спільнотою Бельгії, Фламандською спільнотою Бельгії, Німецькомовною спільнотою Бельгії, Валлонським регіоном Бельгії, Фламандським регіоном Бельгії, Регіоном Брюссель — столиця Бельгії

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір про взаєморозуміння та співробітництво між Україною та Королівством Бельгія, Французькою спільнотою Бельгії, Фламандською спільнотою Бельгії, Німецькомовною спільнотою Бельгії, Валлонським регіоном Бельгії, Фламандським регіоном Бельгії, регіоном Брюссель —столиця Бельгії, підписаний 23 квітня 1997 року у місті Брюсселі, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
17 листопада 1999 року.
№ 1231-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Спільного протоколу про застосування Віденської конвенції та Паризької конвенції

Верховна Рада України **постановляє:**

Приєднатися до Спільного протоколу про застосування Віденської конвенції та Паризької конвенції від 21 вересня 1988 року.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
17 листопада 1999 року.
№ 1232-XIV.

ЗАЯВА

фракції Прогресивної соціалістичної партії України щодо прийняття Державного бюджету України на 2000 рік

Черговий раз Верховна Рада України разом із урядом приймає бюджет з грубим порушенням Конституції України (ст. ст. 22, 46, 48), Закону України «Про бюджетну систему» та в умовах невиконання конституційних зобов'язань урядом та Національним банком України. Як і при прийнятті бюджету 1999 року, Верховна Рада не виконала своїх обов'язків, не затвердила «Основ внутрішньої та зовнішньої політики», Програми діяльності уряду, «Основ грошово-кредитної політики», соціальних нормативів (межі малозабезпеченості, мінімальної зарплати і пенсії), які відповідали б прожитковому мінімуму, що визначено Конституцією України, міжнародними документами з прав людини.

Внутрішня і зовнішня політика України по суті антиконституційно визначається Міжнародним валютним фондом через підписання відповідних меморандумів і зобов'язань.

За цих умов бюджет України є бюджетом руйнування економіки і геноциду.

Свого часу ми пропонували, як змінити концепцію бюджету. Фракція Прогресивної соціалістичної партії пропонувала бюджетну резолюцію на 2000 рік. Вона відхилена.

Тому фракція Прогресивної соціалістичної партії України буде голосувати проти прийняття Державного бюджету на 2000 рік, проект якого запропонований урядом та бюджетним комітетом Верховної Ради України.

Володимир МАРЧЕНКО, голова фракції ПСПУ.

Хроніка. Факти. Події

✔ **Варшава**

Спілкуватимемося з Польщею через ЄС

До кінця 2002 року Польща анулює близько 130 економічних угод із державами, які не є членами Європейського союзу. Про це повідомив міністр економіки Марчин Швенчицький. Договірну базу України з Польщею тепер також замінить угода про співробітництво нашої країни з ЄС, підкреслив міністр.

Власне, нічого надзвичайного у цій заяві немає. Польщі необхідно закінчити попередні переговори про вступ до ЄС. А існуючі угоди суперечать правовій базі Європейського союзу в питаннях зовнішніх економічних відносин з третіми країнами. Для Польщі нині важливо закріпитися на ринках Європи, тому вона й розриває вигідні контракти.

Костянтин Грищенко, посол України в Брюсселі, стверджує в газеті «Інтернешнл геральд триб'юн», що ЄС ризикує створити «єврозавісу», яка замінить стару «залізну». Але є зарубіжні аналітики, котрі вважають, що деяку роль відіграє й українська невизначеність: Схід чи Захід? Дехто пророкує навіть політичну та економічну ізоляцію України. Справді, хто намагатиметься мати справу з країною, яка сама не знає, чого прагне? Тоді вже треба брати приклад із Польщі. Адже вона інтереси майбутнього ставить вище за інтереси сьогодення. А ми незабаром навіть з найближчими сусідами спілкуватимемося через ЄС.

✔ **Москва**

Так не можна?

Тут категорично заперечили твердження грузинської сторони про те, що Росія здійснила «агресію» або «злочинну акцію» проти Грузії (навіть після того, як було виявлено на зазначених територіях ракети, що вибухнули). «Не можна не звернути увагу на те, що заява МЗС Грузії від 17 листопада містить звинувачення на адресу Росії, неприйнятні у відносинах між дружніми країнами», — наголошено в документі МЗС РФ.

✔ **Нью-Йорк**

Усе ще в глухому куті

Члени РБ ООН ухвалили резолюцію, яка технічно продовжує до 4 грудня цього року чинність шостої фази програми «Нафта в обмін на продовольство». Щоб знайти вихід з іракського глухого кута, потрібна домовленість по суті щодо наявних серйозних проблем.

✔ **Вашингтон**

Зменшується розрив

Повільно, але неухильно віце-президент США Альберт Гор наздоганяє у передвиборних перегонах свого головного суперника — губернатора штату Техас Джорджа Буша-молодшого.

✔ **Ісламабад**

Викрали демократію

Екс-прем'єр-міністр Пакистану Наваз Шариф заявив під час судового процесу, що «в країні здійснене збройне викрадення демократії». Його звинувачують в особистому розпорядженні не приймати пасажирський літак із генералом Мушаррафом на борту, що могло спричинити загибель 200 пасажирів. Крім того, висунуто обвинувачення в державній зраді.

✔ **Приштина**

На фото АП президент США Білл Клінтон із дочкою Челсі в аеропорту Приштини. 8-годинним візитом Клінтона до Косово завершено його 10-денне турне країнами Південної Європи.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Комісія «Кучма—Гор»: стабільна назва, незмінний тон

(Початок на 1-й стор.).

Водночас радник держсекретаря у справах Нових незалежних держав (ННД) Стівен Сестанович назвав надзвичайно важливими інші питання. Перше стосується договору про протиракетну оборону. Як відомо, Сполучені Штати в односторонньому порядку висловили бажання модернізувати договір з тим, щоб створити національну ПРО. Різко проти виступила Росія — інший учасник угоди. Питання залишається відкритим до червня наступного року. Україна також бере участь у договорі, хоча її позиція в цій суперечці малозрозуміла. О. Чалий лише зазначив: Київ виступає за те, щоб питання про зміни в договорі вирішувалося в Женеві — у Постійній консультативній комісії, в якій представлені всі країни—учасниці угоди.

І найголовніше: Україна наполягає на обов'язковому врахуванні її інтересів на переговорах. От лише в чому ці інтереси полягають, залишається секретом. Не виключено, що нейтралітет і нібито «невизначеність» Києва в цьому питанні є просто небажанням псувати відносини ні з Росією, ні зі США. Адже від обох стратегічних партнерів Україна, вважай, залежить і політично, і економічно.

Другим вельми значущим питанням американці називають співробітництво Вашингтона і Києва в Раді Безпеки ООН, куди Україну обрано непостійним членом. Пан Сестанович доволі відверто заявив, що найважливіше в ООН відбувається саме в РБ (а не в Генеральній Асамблеї ООН, як переконував вітчизняний МЗС за головування в ній пана Удовенка). Однак, в яких конкретно питаннях США потребують допомоги України в РБ, не сказано нічого.

На засіданні комітету із зовнішньої політики узгоджувалися й інші питання. Україна, зокрема, цікавилася, чи не будуть США проти того, щоб вона відновила навігацію Дунаєм. Ні, вони не проти. Більше того, вони не проти нашої активної участі у Пакті стабільності в Європі, спільного військово-технічного співробітництва і миротворчих операцій, а в правоохоронній галузі навіть готові допомогти. Наприклад, у боротьбі з корупцією. Хоча про повернення пана Лазаренка — жодного слова.

Надія БЕДРИЧУК.

Новий уряд не відбувся

Урядова криза в Молдові триває. Парламент не підтримав склад сформованого кандидатом у прем'єр-міністри Валеріу Бобуцаком уряду. Те, що сталося увечері в понеділок в залі парламентських засідань, можна назвати скандалом.

В останній момент перед голосуванням вотуму довіри новому Кабінету міністрів фракція Народного фронту заявила, що не підтримає запропонований депутатам список, і порадила президентові продовжити консультації з цього питання з парламентом. Комуністам, які утворили спільно з фронтистами нову парламентську більшість, не вистачило для перемоги трьох голосів. Напередодні лідер Народного фронту Юріу Рошка і лідер комуністів Володимир Воронін запевняли громадськість у тому, що жодні політичні розбіжності не завадять їм сформувати «уряд прагматиків», з огляду на важкий економічний стан у країні. Та сталося те, про що попереджали кишинівські ЗМІ: Народний фронт підніс чергову несподіванку своїм новим «союзникам».

Дві фракції-антиподи діяли згідно, коли їм треба було «повалити» уряд Йона Стурзи, якого в республіці називають «відмінником МВФ», оскільки його підтримували міжнародні фінансові донори. Створити разом новий Кабінет міністрів націонал-радикали від Народного фронту, які обстоюють об'єднання Молдови з Румунією, та ультраліві, що бажають розвернути країну на схід, не спромоглися. Проголошений ними мораторій на політичні нестикування виявився блефом. Місцеві журналісти гадають, що вони не поділили портфелі. Ще одна версія: кандидат у прем'єри Валеріу Бобуцак навряд чи влаштовував Народний фронт, бо відомий своїми проросійськими поглядами.

Щоб остаточно не зруйнувати парламентську більшість, комуністам доведеться поступитися вимогам фронтистів. Інакше парламент може опинитися на межі розпуску: згідно з Конституцією президент має право тричі пропонувати кандидата на прем'єра, а потім — якщо депутати відмовлять йому у вотумі довіри — призначають термін нових парламентських виборів. Та оскільки інстинкт самозбереження у депутатського корпусу досить стійкий, можна припустити, що уряд все-таки відбудеться, не відомо, щоправда, з якої спроби.

За будь-якого розкладу у виграші буде президент, який або отримає уряд, що його влаштовуватиме, або розпустить парламент, який його не влаштовує. Тоді збільшаться шанси на проведення в республіці конституційного референдуму на підтримку розширення президентських повноважень. Підписи в населення вже збирають. Референдум можливий, якщо таких підписів буде мільйон. Досі всі парламентські фракції виступали проти посилення президентської влади. Те, що відбувається сьогодні в Кишиневі, називають «кульбітами Петру Лучинськи». І поки що все вписується у президентський сценарій.

Світлана ГАМОВА.

Кишинів.

Проблема послідовностей

Учора на брифінгу в МЗС України його глава Борис Тарасюк висловив думку, що нинішні зовнішньополітичні пріоритети нашої держави буде збережено. «З тих коментарів, — наголосив міністр, — які Президент уже зробив, витікає, що змін у зовнішньополітичному курсі не передбачається. Матиме місце активізація і на напрямі європейської інтеграції, і щодо співробітництва із сусідами, насамперед з Російською Федерацією. Особливу увагу буде приділено співробітництву зі стратегічними партнерами, а також завданню економізації зовнішньополітичної діяльності. Останнє означатиме для України закріплення на традиційних для себе закордонних ринках, а також завоювання нових».

Що ж, можна лише вітати схвальну послідовність Києва в декларуванні зовнішньополітичних намірів. Усе намічене є справді логічним, зрозумілим і необхідним, і дискусії тут зайві. Справа лише за втіленням зовнішньополітичних ідей в життя — а тут навряд чи доречно бажати послідовності. Адже це знову означало б не вельми блискучі результати: і щодо відносин з ЄС та процесу євроінтеграції загалом, і щодо співробітництва з Росією, і у справі економізації зовнішньої політики.

Щодо себе самого, то міністр закордонних справ висловив таку (як він кілька разів підкреслив — його власну) думку: «Я без перебільшення можу сказати, що в цілому забезпечив виконання тих завдань, які було покладено на мене Президентом під час мого призначення рік і вісім місяців тому». Ця оцінка власної діяльності прозвучала в контексті відповіді на запитання, чи бачить себе Борис Тарасюк у новому уряді.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Велика чистка у верхах

Одразу після парламентських виборів у Грузії розпочалася безпрецедентна серія кадрових перестановок. У Тбілісі на це очікували, але не так швидко.

Першими пішли у відставку міністр палива та енергетики Темур Гіоргадзе і двоє його заступників. Формальний привід — зрив зимового освітлювального сезону. У столиці Грузії електрику подають за графіком: 3 години вранці і 5 годин увечері. Ще гірше становище у провінції, де світло буває лише на великі свята.

Найбільша сенсація пов'язана з пертурбаціями в Міністерстві внутрішніх справ Грузії. Розпорядженням міністра у підпорядкування управлінню кадрів передано всіх заступників міністра і всіх начальників управлінь. Цього справді ніхто не очікував, бо МВС останнім часом дуже чітко контролює ситуацію в країні. Хоча поведінку поліції все-таки навряд чи можна назвати законною в ряді конкретних випадків.

Чистка розпочалася й у митному департаменті Грузії, де практично звільнено з посад керівників регіональних служб. Вісім осіб перебувають під слідством. Зміни торкнулися і керівництва податкового департаменту. Найімовірніше, ці дві служби будуть невдовзі об'єднані й передані у підпорядкування Міністерству фінансів. Готовий піти у відставку і міністр фінансів Грузії Давид Онопришвілі, заявивши, що розрив у бюджеті становить близько 100 мільйонів ларі і він не бачить можливості покрити дефіцит. Різко зменшилися доходи від митних і податкових зборів.

Згущуються хмари і над головою міністра економіки Ладо Папава. Його відомство багато хто з незалежних спостерігачів вважає найменш професійним в уряді Грузії.

Либонь, поміняти місце роботи доведеться більшості міністрів. Цілком можливо, що дехто з них опиниться під слідством, бо головною причиною системної й бюджетної кризи вважають корупцію.

Водночас на перші ролі виходить один з лідерів партії «Союз громадян Грузії», яка перемогла на виборах, — державний міністр Важа Лордкіпанідзе. Гадають, що вже наприкінці листопада парламент нового скликання розпочне роботу над конституційними змінами, спрямованими на формування кабінету міністрів. Лордкіпанідзе називають головним претендентом на посаду прем'єра.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Елітні банкіри прийдуть із Сум

У Сумах «батьком» Української академії банківської справи називають Анатолія Єпіфанова. Його добре знають в області, і не лише як недавнього керівника високого рангу. До того він багато років працював у будівництві. Тут була краща в Україні система єдиного замовника, тут переймали досвід поточного будівництва. Внесок А. Єпіфанова у цю справу відзначено премією Ради Міністрів СРСР.

І от — ректор, можна сказати, унікального вузу.

— Анатолію Олександровичу, який такий родинний зв'язок між будівництвом, роботою на посадах глави облдержадміністрації і голови облради з вашим дитям, а вірніше — дітищем, тобто з академією?

— Хороші слова — родинний зв'язок... Саме такий він і є. Хоча для повноти картини, може, варто назвати і «матір» нашої академії. Це — життя. Ведучи будівництво у Сумах, ми часто мали справу з банками. І нерідко набивали лоби об незрушність там, де все мало належно «крутитися», пручалися в тенетах там, де мав бути просторий хід. Доводилося вникати у тонкощі фінансової системи, зрідка радіти, а частіше розчаровуватись і сушити голову там, де, здавалося б, все мало робитися само собою. Те саме, але в більших масштабах і глибше доводилося осягати і пробивати в бутність главою облдержадміністрації чи головою облради.

Уявлення пересічної людини про банкірів, зрозуміло, західних, відоме: кровопивці, упирі. Про наші банки теж. От ви особисто як уявляли їх кілька років тому?

— Ну... Там приймають різні платежі. Там можна було «покласти на книжку» гроші, правда, за копійчані проценти.

— От-от! Приходна каса і такий собі сейф для збереження ваших заощаджень. Справді, з копійчаним прибутком.

І от — реформи. Приватизація. Банки державні, акціонерні, приватні. На Сумщині їх виникло до десятка. Хоча основні ресурси прибрали до рук три. Все було віддано на їх відкуп. І керівники підприємств подалися до них. Однак уже незабаром клієнта задушили. Підприємства поклали на лопатки.

Власне, інакше й бути не могло. Нові умови, а стикаєшся, трапляєтся, з банкірами і дивуєшся: все ті самі люди. Життя змінюється, а вони — з тими-таки поглядами, з тим само багажем: платежі, сейф...

Я не раз говорив і банкірам, і навіть Президенту під час зустрічі: у банках працюють чотири чоловіки: директор, головбух, секретарка і водій. Та ще, може, служба безпеки. Решта — звичайні послушники. Ніякого пошуку! А справжній банкір, я глибоко переконаний, — людина творча, ерудована. Він має наскрізь бачити будь-який бізнес-план, все професійно зважити і прийняти рішення з найменшим ризиком. Для цього, як ви розумієте, треба глибоко знати економіку, те чи те підприємство, фірму, знати їхні плюси й мінуси. Одне слово, усім єством відчувати найменші коливання економічного клімату. Хоч він змінюється з тисячі і однієї причини. Всі їх треба «промацати» до кореня.

Є у нас такі банкіри? Є, звичайно. Але надто мало. Решта — з учорашнім багажем. Тож не дивно, що економічні реформи забуксували. А саме банківська система має бути рушієм реформ.

Із досьє «ГУ»

Анатолій Єпіфанов, 53 роки. Родом із села Коровинці Сумської області. Закінчив будівельний технікум, Харківський університет. Працював майстром, прорабом, начальником дільниці, начальником управління капітального будівництва міста, потім — облвиконкому. В 1988 році обраний головою Сумської міськради.

В 1992-му призначений главою облдержадміністрації.

З 1994 року — голова Сумської обласної ради. З 1997-го — ректор УАБС.

Одружений. Дружина — вчителька. Старша дочка закінчила педінститут. Молодша навчається в УАБС.

Ось так — у муках буття — і народилася ідея: потрібен спеціальний вуз, який готував би сучасних висококласних банкірів. Вузького профілю. Щоб глибоко знали свою справу. А не так... Як після будь-якого економічного, скажімо сільськогосподарського, вузу, що готує агрономів, ветеринарів і до того — «прикладного» економіста...

— Ідея — поняття нематеріальне. Як вона все-таки стала академією — з корпусами, чудовими аудиторіями, комп'ютерними кабінетами, з навчальним міні-банком, гуртожитками? З самої ідеї таке «вродитися» не могло.

— О, то і поема, і драма. Все разом. Переповісти від початку — як ми подали «бамагу», як вона ходила у Кабміні, що ми вислухали — навряд чи можливо. Дозвольте одним штрихом.

І з Києва, і з-за кордону прибули до нас високі гості. Повели ми їх у приміщення, якому далеко за сто років, де все, крім чотирьох стін, треба оновлювати, і кажемо: ось тут першого вересня академія почне заняття. У них очі стали круглими. До вересня залишалося три місяці.

Та минув час. Приїхали ті самі високі і ще вищі гості на презентацію академії, оглянули все і мало не в один голос: «Як ви все це встигли?».

Та не варто про це багато говорити. Хочу тільки, користуючись нагодою, назвати, як сьогодні модно казати, спонсорів академії. Насамперед Національний банк України. До речі, голова його правління Віктор Ющенко — наш земляк... Це також об'єднання імені Фрунзе (генеральний директор Володимир Лук'яненко), «Сумихімпром» (директор Євген Лапін), а ще — нафтогазодобувне управління, низка банків.

— Але — за всієї поваги до солідних спонсорів вони не «видадуть» новітніх, елітних банківських спеціалістів. Крім глибоких теоретичних знань, їм треба ще дуже багато, і насамперед вільно, оперувати найсучаснішою світовою практикою. А тут, у далеких від столиці Сумах...

— От! І ви про те саме! Можете уявити, скільки подібного ми наслухалися у високих кабінетах. Та й у невисоких... А скажіть мені, будь ласка, де розташований всесвітньо відомий Кембріджський університет? У невеликому місті Кембрідж. А де університет Нортумбрія з його знаменитою Школою бізнесу? В англійському місті Ньюкастл. А вища школа Бундесбанку? У Хахенбурзі...

І таких прикладів можна навести багато. Там, часом дуже далеко від столиць, склалися свої наукові школи, традиції. Навчальні заклади набули світової слави. І для багатьох рожева мрія — потрапити туди на навчання чи стажування.

То чому, скажіть, така школа не може скластися у Сумах? Може! Вона, власне, вже складається. На рівні кращих світових досягнень у цій важливій справі. Та ще й за допомоги відомих наукових закладів світу.

У нас навіть є така посада — проректор із зовнішніх економічних зв'язків. Подібного мало де знайдете. Очолює цю роботу енергійна досвідчена людина — кандидат економічних наук Володимир Нечепуренко. Нам лише три роки, а ми маємо тісне співробітництво із згадуваною Нортумбрією, зокрема, з економічним факультетом, відомим у світі під назвою Школа бізнесу. Наші вчені бувають там, англійські — у нас. Ми добре вивчили їхню практику навчання, роботу їхньої дивовижної бібліотеки — за найсучаснішими технологіями. І все краще поступово, але неухильно впроваджуємо у себе.

Із коштами сутужно, тому ми насамперед прагнемо послати у творчі відрядження викладачів. Потім вони в аудиторіях «тиражують» набуті за рубежем знання і навички. На навчання і стажування їздять і наші студенти.

А хороших викладачів — вихователів майбутньої банківської еліти — у нас немало. Коли створювалась академія, ми запросили до себе, зрозуміло, кращих серед кращих. Хоч дехто дорікав нам — «обібрали», мовляв, інші вузи. Але банківська система варта того — це основа, рушійна сила економічних реформ.

Окрім згадуваних уже вчених мені хочеться назвати авторитетного у нас і за рубежем доктора фізико-математичних наук Костянтина Малютіна, докторів економічних наук Світлану Науменкову та Сергія Козьменка, доктора філософських наук Олену Щербину-Яковлеву...

У нас уже є своя аспірантура, докторантура. Отож команда наша поповнюється новими науковцями. Це люди творчі, ентузіасти справи.

— Однак на самому ентузіазмі, як відомо, далеко не зайдеш. Тим часом, як ми дізнались, навіть у проректора заробітна плата не «дотягує» навіть до 300 гривень...

— Так, це наша пекуча проблема. Та ми надіємося вирішити її. Домагаємося права самостійно встановлювати персональні оклади. Коли станемо більше заробляти. А ми це можемо. Скажімо, проаналізувати економічний стан регіону, підприємства, банку тощо, розробити фінансово-економічну програму. Причому, це можуть робити не лише науковці, а й студенти старших курсів. Або, приміром, розробляється якась державна програма. До цього залучають переважно «штатних» розробників — ми їх уже знаємо... А чому, власне, не залучають академію? У нас висококласні спеціалісти і практики. Наші вчені можуть брати участь і в розробках певних програм за кордоном. Зарубіжні колеги, знайомлячись із нашими розробками, часом дивуються, що такі набутки залишаються незатребуваними... І ми могли б встановити вищі оклади.

— Та, з усього видно, це не єдина ваша проблема... Уявіть: вам надано високу столичну трибуну, скажімо, у залі засідань Верховної Ради. Що б ви сказали?

— О, спасибі за таку трибуну!.. Як ректор спеціалізованого вузу я сказав би: панове депутати! Ви затверджували на посаду голови правління Національного банку України Віктора Ющенка. Ви довіряєте йому і головному банку країни. Але ж Національному банку потрібна своя наукова база, тобто свій вуз. Агропромисловий комплекс має, здається, сім вузів. Банк не має жодного. Отож виявіть ще одне довір'я — наша академія має бути під Національним банком! Йому буде краще, і нам...

А ще, шановні депутати, вашим комітетам давно час співробітничати з нашою академією — і щодо розробки бюджету, і щодо інших загальнодержавних проблем. У нас потужний науковий потенціал, ми ближче до землі. А у вас часто-густо все обмежується Хрещатиком. Тим часом деякі речі краще видно з провінції. От читаєш, бува, чергову постанову, і, скажімо, мені як людині, яка добре знає регіон, економіку, фінанси, одразу видно «проріхи» таких документів. Бо із столиці не видно тонкощів проблем регіону, міста, тим паче далекого села.

І ще — давайте будувати нашу державу без політичних баталій взагалі, і в економічному плані зокрема. У нас є все для того, щоб усі могли заробляти на гідне життя. Наші випускники налаштовані саме на це...

Не образяться, як гадаєте?

Думаємо, для образ немає жодних підстав. Розумом і волею авторитетних людей створено унікальний вуз. В регіоні формується своя школа підготовки банківських спеціалістів. Готують їх по-новому, з урахуванням найсучасніших досягнень у цьому. Тож Українська академія банківської справи гідна уваги і допомоги.

— Цікаво, ви не передбачаєте, коли ваш випускник очолить головний банк країни? — питали ми багатьох в академії.

— Точного строку не назвемо, — з доброю посмішкою казали нам. — Але певні: вже через три-чотири роки наші випускники будуть шанованими спеціалістами у багатьох банках, вони очолять відділення, чи то й самі банки... Наші вихованці будуть успішно реформувати економіку країни.

Владислав ЖМУРКОВ,
Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.

Суми.

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ

Історичний момент: символічний ключ вручено — академія відбулась!

У номер

✔ Вінниця

Кривава розправа в новій хаті

На Вінниччині по-звірячому вбито керівника КСП «Колос» — одного з кращих у Хмільницькому районі — 46-річного Івана Здітовецького. О 7 вечора Іван Казимирович разом з дружиною, яка працює дояркою, повернувся додому. Ганна Василівна пішла порати корову, а господар вирішив розпалити грубу в новому будинку: через день там мали справляти новосілля (сім'я мешкала у старій оселі).

Та в новій хаті влаштували засідку четверо невідомих. Вони несподівано завдали господареві стільки ножових ран, що він і крикнути не встиг. Дружина дивом залишилася живою: з багатьма пораненнями її доставлено до лікарні. Неважко уявити стан сина, який повернувся додому через 5 хвилин після кривавої розправи. Як і він, сиротою залишилася донька-студентка.

У цьому господарстві трудівники не знають, що таке не отримувати зарплату. Та все ж найбільшою заслугою голови було те, що він не ставив себе над людьми: навіть новий будинок у нього такий, як і в більшості односельців.

✔ Рівне

Небезпечна залізяка

800 мікрорентген на годину випромінювала «залізяка» у купі металобрухту на території Здолбунівського заводу нестандартного обладнання.

«Настукали» на заводчан у прокуратуру мешканці Здолбунова: мовляв, завод переплавляє радіоактивний брухт. Фахівці перевірили — справді, прилади зашкалюює. Було встановлено й постачальників небезпечної сировини, ними виявилися у Львові. Туди й було відправлено заварений у шматок металевої труби «подарунок», аби спеціалізоване підприємство «Родон» його захоронило.

✔ Полтава

На черзі — друга черга

Донедавна в мікрорайоні Сади було введено в експлуатацію першу чергу поліклінічного відділення на 300 відвідувачів за зміну.

Прийнято рішення, що новосілля на другій черзі відбудеться в перші дні наступного нового року. Принаймні генпідрядник — «Полтаважитлобуд» — зобов'язався виконати всі роботи до зазначеного терміну. Тоді поліклініка матиме свої хірургічне, стоматологічне, інфекційне та рентгенологічне відділення. Тут діятиме і обласний центр для дітей, які зазнали впливу радіації.

✔ Оголошення

✔ Фотофакт

На Рава-Руській митниці затримано автомашину, що належить одній із рівненських фірм. У цистерні виявлено більш як 175 тисяч сигарет «West Light» та «West».

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (ДІНАУ).

Техніка безпеки для кримінальних піротехніків

Міліція

(Початок на 1-й стор.).

Спеціальну вибухотехнічну службу Міністерства внутрішніх справ України було створено 1995 року. Ця служба виявляє і знешкоджує вибухові пристрої, а також здійснює їх технічну експертизу. Як зізнався заступник міністра МВС України, у нього серце болить, коли вибухотехніки виїжджають на черговий виклик. Сам генерал особисто був присутній кілька разів під час операції знешкодження і стверджує, що «це вам не вареники їсти».

Служба підривника і небезпечна, і важка. Щоб зробити її менш ризикованою, потрібні спеціальні засоби захисту та спецтехніка. Начальник вибухотехнічної служби МВС України полковник міліції Валерій Фатєєв розповів, що вітчизняна форма для підривників лише розробляється. Над її створенням працює «Спецтехніка» спільно з МП «Тент». А поки що в гардеробі українських вибухотехніків — десять спецкостюмів виробництва Канади по 19 тисяч доларів кожний. Українська модель обіцяє бути дешевшою — 15 тисяч грн., але аж ніяк не гіршою.

За словами самих вибухотехніків-практиків, сучасні вибухові пристрої досить складні за своїми технічними характеристиками, задумом і виконанням. Особливо непередбачувані, а тому небезпечні, вироби «народного промислу». Підривники маскують вибухівку в різних побутових предметах — ліхтариках, прасках, телефонах, книжках, вогнегасниках. Такі «іграшки» фахівці називають сюрпризами-пастками. Найчастіше для несанкціонованих вибухових робіт використовують автомобільні сигналізації, годинникові електронні механізми, радіокеровані електронні пристрої, наприклад, таймери від пральних машин та ін. Причини вибухонебезпечних заходів різні: помста, конкуренція, вбивство на замовлення, божевілля і просто... жарт.

У справі про вибухи проходить чимало так званих словесних жартівників. Телефонний «прикол» про загрозу вибуху — дороге задоволення. Оскільки спецпідрозділи підривників не мають права нехтувати такі дзвінки. А зазвичай на такі сигнали разом з підривниками для проведення операцій евакуації, оточення, перевірки приміщень виїжджають і інші підрозділи МВС. Матеріальні втрати від вимушеного годинного простою банку у зв'язку з анонімним попередженням про вибухонебезпечну обстановку на його території оцінюється від 3 до 15 тисяч гривень. А в разі спіймання телефонного терориста-жартівника йому «усміхається» до трьох років позбавлення волі.

Ольга ВАУЛІНА.

Поділися посмішкою своєю...

ДАІ

Як відомо, УДАІ міністерства розробило, а колегія МВС України затвердила нові критерії оцінки діяльності інспекторів державтоінспекції. Чільне місце відведено роботі з надання допомоги водіям, які потрапили в біду.

Виконуючи спеціальне завдання, я майже добу «катався» вулицями столиці на «жигулях» як звичайний водій-приватник. Ось мої спостереження.

Вулиця Щербакова. За перевищення швидкості мене «загальмував» інспектор ДПС Володимир Коновальчук — «виховував», мабуть, хвилин сорок, я чекав на грізне — штраф. Але на перший раз — попередження... А коли він мене спіймає наступного разу? Соромно стало.

Їздив за всіма правилами, аж набридло. Щойно перетнув роздільну смугу коло Шулявського мосту, тут, наче із-під землі, — грізна постать із жезлом сержанта міліції Сергія Рабійчука з Радянського ВДАІ, довгі хвилини виховання. Теж на перший раз простив. Не заводився автомобіль, пробуксовував бендикс, то Сергій Володимирович разом із своїм колегою «підштовхнули». Далі шлях проліг на лівий берег Дніпра, їхав без порушень. На вулиці Тростянецькій зупинився за забороним знаком, відкрив капот. Поряд зупинився патрульний «ВАЗ» 213088 КА, і старший сержант міліції Василь Лось запитав, чи потрібна допомога.

Скажете, нереально? Просто чого в житті не буває — варто лише самому бути чемним, не провокувати інспектора на грубість, і державна посадова особа на дорозі завжди захистить вас та надасть допомогу.

Анатолій ТЕРЕЩЕНКО,
старший інспектор з особливих доручень УДАІ МВС України.
Мал. Віктора ПОПОВА.

Пільги за польоти — не з неба

Коментар

Минулого тижня Верховна Рада затвердила новий порядок нарахування пенсій цивільним льотчикам. Згідно з прийнятими в цілому змінами до законів про «Пенсійне забезпечення» і «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» розмір пенсії за вислугу років пілотам, штурманам, бортінженерам, механікам, радистам та операторам, льотчикам-спостерігачам установлюється розміром 75% від їх середньомісячного заробітку. Чому звернули увагу на цю категорію громадян? Де взяти додаткові кошти на реалізацію цих змін? Слово голові Комітету ВР у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Петру ЦИБЕНКУ.

— Хочеш не хочеш виникла цілком ненормальна ситуація із пенсійним забезпеченням саме льотних екіпажів. Скажімо, бортпровідниця, за всієї поваги до її праці, отримує пенсію на 25—30 гривень вищу, ніж штурман чи пілот, рівень відповідальності яких набагато вищий, а умови роботи складніші. Нині льотчики отримують пенсію 74,7 гривні. Уже не кажу про те, що багато наших повітряних екіпажів перестали допускати в міжнародні аеропорти інших країн. Через те, що значна частина льотчиків — пенсійного віку, зростає рівень ризику. Льотчики не виходять на пенсію саме через її мізерний розмір. Це зупиняє приплив молодих кадрів.

Згідно з прийнятими парламентом змінами пенсія льотчиків не може перевищувати 2,5 величини середньої зарплати в економіці України. Тобто, якщо середня зарплата пілота нині близько 400 гривень, то може йти мова про пенсію близько 300 гривень.

«Важить» цей закон 8,6 мільйона гривень на рік. Якщо зважити, що річний Пенсійний фонд становить близько 14 мільярдів, це мізерна сума. Сьогодні всього 3185 льотчиків-пенсіонерів. Щорічно на пенсію виходять приблизно до 200 осіб.

Джерел поповнення Пенсійного фонду запропоновано два. За рахунок збільшення відрахувань авіаційних підприємств до Пенсійного фонду, а також введення диференційованої шкали до його відрахувань: від 1 до 5% залежно від зарплати льотного складу. Додам, що цей законопроект комітет готував спільно з Мінсоцпраці, Мінтранспорту і Пенсійним фондом.

Нагадаю: двічі, у березні та вересні ц. р., ВР за пропозицією нашого комітету приймала зміни до закону про пенсійне забезпечення стосовно підвищення мінімальної пенсії. Однак, на жаль, двічі наражалися на вето Президента. Наступного пленарного тижня комітет знову порушуватиме питання про зміни до мінімальної пенсії, тобто стосовно всіх категорій населення.

Жінки на експорт

В аеропорту Донецька затримано трьох жінок, які за підробленими документами намагалися вилетіти до Об'єднаних Арабських Еміратів. У результаті оперативно-розшукових заходів, проведених управлінням з боротьби з організованою злочинністю УМВС України в Донецькій області та обласного управління СБУ, вдалося вийти на 35-річну мешканку Донецька, яка організувала нелегальне вивезення українських жінок для занять проституцією в цій арабській країні. У «патронеси» та її підопічних вилучено підроблені паспорти та 5 тисяч доларів США.

Аналогічну фірму «накрили» співробітники УБОЗ в Єнакієвому. Сферою інтересів двох місцевих жителів стала Франція, куди були направлені і потрапили в сексуальне рабство четверо дівчат. Встановлено, що двох із них продали сутенерам у Парижі за 30 тисяч франків. Стаття, за якою порушено кримінальну справу, так і зветься — «торгівля людьми».

Такі справи порівняно нові для «убозівців». Начальник обласного управління з боротьби з організованою злочинністю Володимир Малишев запевнив, що взяв хід розслідування під особистий контроль. Він зізнався, що звернути увагу на факти торгівлі людьми спонукали численні публікації у пресі.

Ліна КУЦ.

Із вибухами не жартують. За них — відправляють за грати

«Вона мені як мати...»

Делікатно, ненав'язливо намагаються шефи достукатися до серця свого «сина»

Усі діти — наші

На черговій селекторній нараді Галина Дяченко — начальник Дубровицького районного відділення поштового зв'язку — нагадала:

— У нашого «сина полку» день народження. Ваші пропозиції?

Всі пожвавішали, зрештою дійшовши згоди щодо подарунка. Скинулися, хто скільки зміг. І хоча зарплата у листонош тепер невисока (у декого — до 50 гривень), але ніхто не поскупився. Мабуть, тому, що до Олега Усіка вже звикли і вважають своїм. Хоча й поштовики мають з ним чимало клопотів: педагоги, дідусь та бабуся, під опікою яких він перебуває, вважають його «важким».

І таки мають рацію, бо хлопець іноді без поважних причин пропускає уроки. Тож Галина Дяченко відвідувала уроки, слухала, як відповідає її підшефний. І хлопець, соромлячись такої опіки (вважає себе дорослим), як то кажуть, узявся за розум: помітно поліпшилися оцінки з географії.

— Бабуся розповіла, що останнім часом Олег почав потайки палити, — каже пані Галина. — Тому я жартома запропонувала йому вибір: цукерки чи цигарки (їх купила для чоловіка). Хлопець вибрав солодощі. Але натяк зрозумів...

Ось так делікатно, ненав'язливо намагаються шефи достукатися до серця свого «сина». Бо, на думку Галини Павлівни, він за вдачею добрий, тільки іноді якась «пружина» штовхає на необдумані вчинки. Це своєрідний внутрішній протест на знак того, що свого часу від нього відмовилася мати: залишила немовля у дитбудинку. Згодом дідусь, бабуся та батько забрали малюка. Але душевна травма, схоже, залишилася.

— Для підлітка важливо, щоб його розуміли, — каже пані Галина. — Часто бачу Олега біля могили батька. Сумує...

Загалом у Дубровицькому районі всі 67 дітей-сиріт та дітей, які залишилися без опіки батьків, мають своїх шефів. Коли голова райдержадміністрації видав відповідне розпорядження, ніхто з шефів і гадки не мав, що згодом так звикнуть і полюблять підопічних. Але життя це довело. Громадські опікуни, в ролі яких виступають колективи, допомагають дітям не лише матеріально, а й, як у випадку з Олегом Усіком, живуть їхніми проблемами, вже тепер думають, як влаштуються вони після школи. Одне слово, опікатимуть їх до вісімнадцяти років.

«Вона мені як мати, — писала у листі до редакції місцевої райгазети «Дубровицький вісник» про керуючу Дубровицьким відділенням банку «Україна» Надію Бабич Надійка Діжурко. — Впродовж багатьох років я відчувала її постійну турботу, а також підтримку банківських працівників. А коли після школи поїхала вступати до Сарненського педучилища, тьотя Надя попри всі свої справи була поруч зі мною. Під час кожного іспиту хвилювалася біля кабінетів. Коли я стала студенткою, жінка плакала від радості...».

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Спорт

Свині над «Сантьяго Бернабеу» не «злетіли»...

Футбол. У столиці України спостерігається святкове збудження. Сьогодні місцеві динамівці, які входять до шістнадцяти найсильніших у Європі, матчем з мадридським «Реалом» розпочинають другий раунд групових турнірів Ліги чемпіонів. Суперник добре знайомий. Минулого березня в 1/4 фіналу попереднього турніру український клуб здобув звитягу, перемогу над ним у підсумку двох поєдинків — 1:1 та 2:0.

Утім, у складі гостей, які вчора після обіду прилетіли до Києва, сталися певні зміни. Головна — відставка кілька днів тому з посади старшого тренера «Реала» Джона Тошака, який образив воротарів свого клубу. Керівництво забажало прилюдного вибачення. Але йоржистий валлієць на це відповів так: «Швидше свині літатимуть над стадіоном «Сантьяго Бернабеу», ніж я вибачусь». І виконувачем обов'язків старшого тренера став Вісент Дель Боске.

Своїм табором гості обрали готель «Національний». Звідти вони вирушили увечері на НСК «Олімпійський», де провели традиційне в таких випадках тренування.

Були вчора клопоти, звичайно, і в динамівському середовищі. А о 15.00 на клубному стадіоні відбулася пресова конференція з Олексієм Михайличенком. Його підопічні озброєні найширшою інформацією про суперника. В команді всі здорові й готові до бою.

Тоді, навесні, всі м'ячі у ворота королівського клубу забив Андрій Шевченко, якого, на жаль, уже немає в «Динамо». Однак сподіватимемося, що хлопці Валерія Лобановського мають у запасі ще достатньо козирів для досягнення успіху.

Шкода, що не зможе зіграти й Максим Шацьких. У складі збірної Узбекистану в ці дні він виступає в ОАЕ у відбірковому турнірі чемпіонату Азії-2000. І там динамівський форвард прославляє свій клуб. У матчі Узбекистан — Бангладеш, який узбецька збірна виграла — 6:0, два м'ячі забив Шацьких.

Відоме ім'я арбітра матчу між столичними клубами України та Іспанії — Девід Еллерей, 45-річний шкільний учитель з англійського міста Довера. Допомагатимуть йому краяни — Девід Бабськи та Даррен Драйсдейл.

Отже, сьогодні о 21.45 розпочнеться матч «Динамо» — «Реал». Очікується захопливе видовище. Прийдіть і підтримайте динамівців. Адже протягом кількох років вони стабільно радують нас чудовою грою і високими результатами в Лізі чемпіонів!

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Табло

Фехтування. Віана-ду-Каштелу (Португалія). Чемпіонат Європи серед юніорів. Дмитро Чумак з Миколаєва здобув звання чемпіона у змаганнях шпажистів, вигравши у фіналі в угорця Арпата Горвата — 15:12. А разом із харків'янами Максимом Хворостом та Дмитром Карюченком Чумак виборов ще й командне «золото». Українські козаки перемогли німецьких шпажистів — 45:43.

Баскетбол. Чемпіонат Європи. Відбіркові турніри. Сьогодні в Палаці спорту відбудуться два поєдинки, які мають привернути увагу багатьох. Спершу (о 17.00) на майданчик вийдуть національні жіночі збірні України та Хорватії. А о 19.00 свій матч почнуть чоловіки — збірні України та Ісландії. А після цих матчів зручно перебазуватися на НСК «Олімпійський», де відбудеться зустріч Ліги чемпіонів з футболу.

Хокей. Чемпіонат СЄХЛ. «Беркут» (Київ) — «Металургс» (Лієпая) — 2:6.

Оголошення

У номер

✓ **Черкаси**

На державу надійся, а сам про себе дбай

Нова громадська організація — міська лікарняна каса — почала діяти в райцентрі Сміла на Черкащині. Всього за місяць «самокредитівка» залучила до своїх лав понад 500 мешканців міста. Особисті заощадження громадян, а також спонсорські кошти, становлять головний капітал «народної» каси. До речі, членські внески працюючих не перевищують 5 відсотків одержаної ними зарплати.

Основна мета новоствореної організації — подавати фінансову та соціальну допомогу громадянам у разі їхнього захворювання та лікування у стаціонарі чи вдома.

✓ **Луцьк**

Тим, кому до тридцяти

Перші кредитні угоди на будівництво власного житла вручено чотирьом молодим сім'ям з Луцька. Щасливчики — подружжя вчительки та військовослужбовця, інженера та продавця, водія і домогосподарки, інженера та службовця — особливо вдячні міському голові Антону Кривицькому. Саме він став ініціатором впровадження програми молодіжного житлового будівництва в обласному центрі. Кредити надано за рахунок і державних, і коштів з місцевого бюджету. Невдовзі одна з цих чотирьох сімей святкуватиме новосілля. А до кінця року планується надати такі кредити на тридцять років ще кільком молодим сім'ям лучан.

✓ **Львів**

Ходи, ріпак, по городу!..

У відому казочку про гарбузову родину варто внести зміни і робити ставку на його величність ріпак. Саме ця культура, вважає голова Львівської облдержадміністрації Ярослав Гадзало, рятувала сільгосппідприємства, яким дошкуляла у серпні паливна криза (звісно, якщо ті його насіяли). Вони мали можливість добувати «горючку» з ріпаку. Тому під урожай 2000 року засіяно ріпаком 20 тисяч гектарів. А райони, які недооцінили рятівну силу культури, отримали відповідні вказівки. Тепер, підбив на прес-конференції підсумки агросезону Я. Гадзало, 75 відсотків сільськогосподарських підприємств збиткові. Зерна зібрано на 50 тисяч тонн менше, аніж торік. Донедавна хліб на Львівщині був дешевшим навіть за херсонський чи миколаївський. Та одразу після виборів ціни «поповзли».

✓ **Фотофакт**

19-річна перша віце-міс Україна-99 Лілія Залуніна з Дніпропетровська демонструє корону переможниці міжнародного конкурсу краси «All Nations» (Всі нації), проведеного в Бразилії.

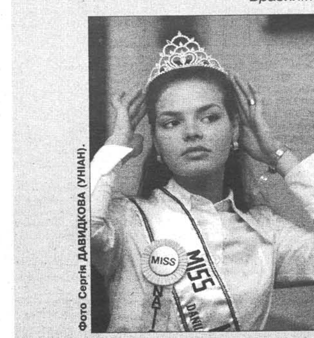

Фото Сергія ДАВИДКОВА (УНІАН).

Експерименти тривають, але селяни виживають...

Мандрівку в 40 років український селянин може і не витримати

Реформи

Перехід українського сільського господарства від командно-адміністративної системи до вільної ринкової економіки нагадує біблійний перехід євреїв через пустелю. Щоправда, мандрівку в 40 років український селянин може і не витримати. Та й сучасні Мойсеї схожі більше на Іванів Сусаніних. А з тими, як відомо, краще взагалі нікуди не ходити. Вони роблять вигляд, що знають куди йти, та вже котрий рік перспектива заможного життя для селянина щодень віддаляється. Об'єктивну оцінку їхніх старань можна побачити чи не в кожному КСП.

Якщо в 1996 році працівники ланів та ферм отримували зарплату раз у три місяці, то в 1999-му — раз у 14—15 місяців. А дехто взагалі у 2—3 роки. Натомість пропонується брати зароблене «натурою». За логікою, у недалекому майбутньому на сільських базарах можна буде побачити табличку на кшталт тих, що біля обмінних кіосків, з курсом — пара штанів — два мішки пшениці. Плюс два-три кілограми зерна як податок для поповнення Пенсійного фонду.

«Закордон нам допоможе!» — вирішили найнетерплячіші і восени 1995 року запросили до співпраці іноземців з Міжнародної фінансової корпорації, які запропонували приватизувати землю та реорганізувати КСП. Уперше цю модель було задіяно в Донецькій області, де впродовж перших двох років роботи на базі 18 КСП було створено 45 нових сільгосппідприємств (41 ТОВ, 3 закриті акціонерні товариства, одне командитне товариство та понад сто осіб створили власні фермерські господарства). Головним напрямом проекту було надання технічної допомоги під час реформування господарств. Це, зокрема, консультативні послуги, юридична підтримка новостворених сільгосппідприємств, навчання фахівців КСП та представників державних установ. Наскільки ефективними виявилися новостворені сільськогосподарські підприємства, говорити, здається, ще зарано. Тим паче, що їх, як і КСП, не обминають проблеми з відсутністю обігових коштів на придбання нової техніки, пального, міндобрив тощо. Хоча у Волинському центрі аграрних реформ стверджують, що результати є. Приміром, з 8,8 ц/га минулого року до 9,5 центнера цьогоріч зросла врожайність зернових у кооперативі «Промінь». Та й селяни — власники земельних паїв начебто відчули помітні зміни. Щоправда, як рентні платежі знову виступає бартер: послуги млинів, пилорам, дрова тощо. Схоже, всім, чим хочеш. Але тільки не «живими» грошима.

Та й взагалі складається враження, що реорганізують КСП за будь-якою моделлю передусім за бажанням місцевого керівництва, а не членів сільгосппідприємств. А отже, ідея реформування земельних відносин не стала домінуючою в суспільній свідомості. Бо відсутність реформ, формалізм, з яким до них підходить більшість керівників, зводять нанівець потуги будь-якого закордону. Але, здається, левова частка виділених іноземними урядами кредитів для здійснення проекту йде поки що саме на заохочення місцевого керівництва.

Богдан ДОВНИЧ.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Привільно бур'янам на родючих землях

А господар тягне свій плуг

Фермерство

Близько ста тисяч гектарів родючої землі залишаються недоглянутими на Вінниччині. Однак фермерам, які мають намір отримати у користування ще приблизно 20 тисяч гектарів угідь, у розширенні площ відмовляють. Мовляв, фермерам давати землю небезпечно... У них ні техніки, ні засобів захисту рослин. Занехають поле і тільки...

На жаль, мовилося те не голослівно. Кожне десяте фермерське господарство (всього їх на Вінниччині 813) нинішнього року справді не зуміло дати лад своїй земельці: поля заросли бур'янами, вродили на них лише кукіль та маки.

— Дійсно, є серед нашого брата такі, що недооцінили, який нелегкий фермерський хліб, — каже голова асоціації фермерів області Сергій Маняк. — Але не можна судити однаково про всіх. Бо переважна більшість з них сумлінно тягне свій плуг.

Колективні господарства за підсумками року знову у збитках — більше ста мільйонів гривень. А фермери очікують на прибутки. Хай невеликі — десь мільйон гривень, та все ж. У деяких фермерських господарствах — А. Флори з Крижопільського, С. Радомського з Козятинського району та інших — беруть урожаї зернових і технічних культур вищі, ніж у багатьох КСП. Тим часом новим господарям в області відведена другорядна роль: мовляв, не вони роблять погоду на селі. Звідси проблеми з отриманням землі. Придбати техніку теж непросто — з державного лізингового фонду приватникам виділено тільки три трактори. Поки що на фермерське господарство не припадає навіть по трактору. Один зернозбиральний комбайн ділять на десятьох.

Незважаючи на усі негаразди С. Маняк переконаний, фермерство на Вінниччині має непогану перспективу. На багатих землях неодмінно виростуть міцні господарі. А навколо таких гуртуватимуться люди. Довірятимуть їм свої земельні паї. Тобто хазяйнуватимуть спільно, колективно. Дивно, що цього не хочуть розуміти представники владних структур, які покликані сприяти розвитку фермерського руху.

Та поки в області з'ясовують, яка форма власності на селі є кращою, на родючих землях ростуть бур'яни. Уже не перший рік...

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Редактор номера Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311218.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України